

vexiINFO49

ZPRAVODAJ STŘEDISKA VEXILOLOGICKÝCH INFORMACÍ
THE BULLETIN OF THE FLAG DATA CENTRE

květen - červen 2000
May - June 2000

IN THIS ISSUE

日本

JAPAN

This issue is fully devoted to the Japanese Vexillological Association (JAVA). It was established on January 1, 2000 and its first chair became Nozomi Kariyasu.

The first of the four articles of the issue deals with the establishment of the JAVA and its symbols which resulted from an international competition on the Internet. The flag has been designed by Phil Nelson (USA) and the logo by Petr Exner (Czech Republic). Both award-winning designs are based on combinations of Japanese colours and a vexillological symbol (flag-halyards).

The second article describes the flags of the Japanese Self Defence Forces as presented in the booklet *Flags and Insignia - Japan Self Defence Forces* published in 1979, showing unit flags, flags for individuals, and commander flags of the ground forces, navy and air force.

The article on the last page is devoted to the book *Sekai-no-kokki-zenzukan (Illustrated Book of World Flags)*, written by Yasuo Tsujihara, a member of the JAVA, and published in 1998. Featuring altogether 492 flags, it contains colour pictures, descriptions, and symbols of state flags, flags of units of administrative division, flags of international organisations, minorities, and historical flags.

The last column shows the flag of the metropolitan prefecture of Tokyo designed by Kouki Watanabe, Tokyo City councillor, accepted on October 1, 1964. The purple flag contains a white sign symbolising the sun with six beams.

Translated by B.Mánek

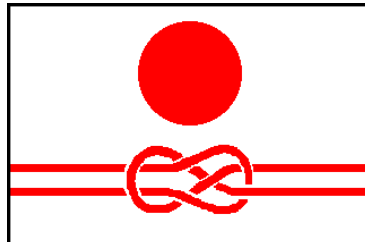
JAPONSKÁ VEXILOLOGICKÁ SPOLEČNOST

(*Nihon Kishougaku Kyoukai, Japanese Vexillological Association, JAVA*)

5. prosince 1999 se sešlo pět japonských vexilologů - Nozomi Kariyasu, Akira Kumagai, Shinya Tanaka, Miru Takano a Yasuo Tsujihara, kteří se rozhodli, že k 1. lednu 2000 založí japonskou vexilologickou společnost.

Zkušenosti s činností vexilologické společnosti přinesl Nozomi Kariyasu, který žil několik let v Austrálii a podílel se na činnosti Australské vexilologické společnosti. Yasuo Tsujihara je zase autorem knížky o vlajkách celého světa - *Sekai-no-kokki-zenzukan* (1998). Prezidentem JAVA se stal Nozomi Kariyasu. Společnost připravuje vydání prvního čísla svého zpravodaje a vytvoření svých internetových stránek.

Členové JAVA se sešli opět 16. ledna 2000 kdy se rozhodli se vyspat mezinárodní soutěž na symboly společnosti prostřednictvím internetové konference *Flags of the World*.

V soutěži, jejíž vyhodnocení proběhlo 5. března 2000, zvítězil z jedenašedesáti návrhů návrh Phila Nelsona (USA). Vlajka je tvořena

bílým listem s červeným diskem jako na japonské vlajce, který je posunut výše, aby se pod něj vešel symbol vexilologů - vlajkový uzol také v červené barvě. Červená a bílá vycházejí z barev z japonské vlajky. V odůvodnění výběru se praví, že použité symboly jsou vyjádřením jak národní identity, tak i vexilologické společnosti.

Jako své logo si JAVA vybrala návrh Petra Exnera (Česko), který zformoval vlajkový uzol do kruhu připomínající sluneční disk. Nozomi Kariyasu o tomto symbolu prohlásil: "Symbol nám připadá důvěrně známý a elegantní, neboť je nakreslen jedním tahem, má kruhový tvar a je téměř symetrický, což je charakteristické pro většinu japonských emblémů, včetně monů".

Petr Exner
čestný člen Japonské vexilologické společnosti

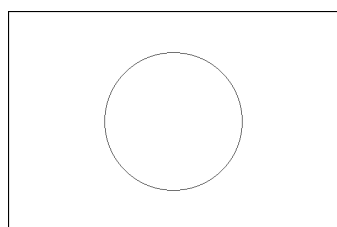
自衛隊旗章集 Flags and Insignia Japan Self Defense Force

Vlajky uvedené v tomto článku pocházejí z brožury *Flags and Insignia Japan Self Defence Forces*, která vyšla v roce 1979 péčí The Defence Mutual Association v Tokiu.

Brožura o velikosti 21x30 cm obsahuje na 28 celobarevných stranách celkem

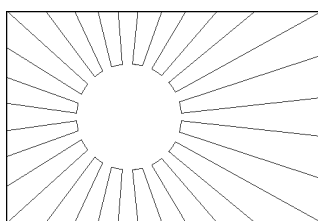
26 vyobrazení vlajek, 2 vyobrazení praporů (National Defence Academy a National Defence Medical Academy), 13 čepicových emblémů, 20 rukávových nášivek jednotek pozemních sil a 19 emblémů leteckých sil sebeobdrany. Dále je v brožure publikováno hodnostní označení pozemních, námořních a leteckých sil (celkem 61 vyobrazení) a 39 vyobrazení medailí, nášivek a insignií, které používaly v té době japonské síly sebeobdrany. Všechna vyobrazení, mimo vyobrazení vlajek a praporů, jsou ve skutečné velikosti. V následujícím textu budou popsány vlajky obsažené v této brožure. Uvedené poměry stran jsou určeny podle rozměrů vlajek (fotografie).

Na první stránce jsou japonská národní vlajka, vlajka námořnictva a pozemních sil.

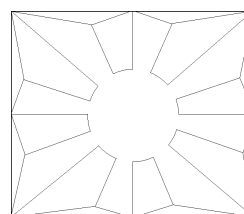
R/W

The National Flag (2:3)

R/W

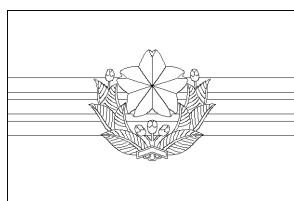
The Naval Ensign (2:3)

R/W/Y

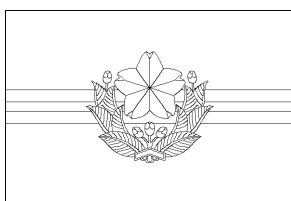
The (Regimental) Colors (11:13)

Další skupinou vlajek jsou vlajky jednotek (Unit Flag). Vlajky pozemních sil mají ve středu listu žlutý emblém tvořený květem, poupaty a listy sakury. Skupina a prapor mají bílý list s třemi, resp. dvěma modrými pruhy. Vlajka roty je červená s bílým pruhem (třída A) nebo modrá s bílým pruhem (třída B). Žlutá hvězda v modrém kruhovém poli uprostřed žlutého emblému leteckých sil je umístěna na světle modrém listu jednotek vzdušných sil.

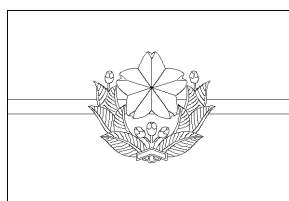
Y/B/W

GSDF Group

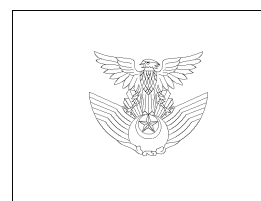
Y/B/W

GSDF Battalion

Y/W/R

GSDF Company (A class)

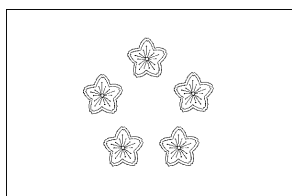
Y/B/Y/B

ASDF

Na následujících stránkách jsou velitelské a hodnostní vlajky. Vlajky ministerského předsedy - nejvyššího velitele japonských sil sebeobdrany a vlajka ministra obrany se liší pouze barvou sakurových kvítků, které jsou zlatě vyšívané na vlajce ministerského předsedy a stříbrně vyšívané na vlajce ministra obrany. Obě vlajky mají tmavopurpurový list.

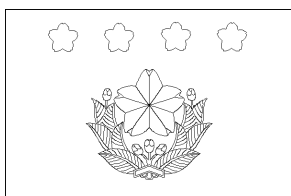
Náčelník štábu pozemních sil má bílou vlajku se čtyřmi siluetami sakurových květů v horní části listu a emblémem pozemních sil. Emblémy i květy jsou vyšity lesklou béžovou nití. Náčelník

štábu námořních sil má vlajku bílou se čtyřmi červenými siluetami sakurových květů v horní části listu a modrou kotvou s kusem lana pod nimi. Náčelník štábu leteckých sil má světle modrou vlajku se čtyřmi bílými, černě konturovanými květy sakury a zlatým emblémem orla (?) s černým okem a červeným zobákem.

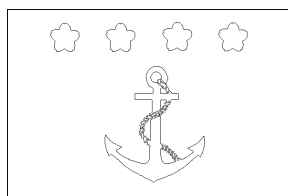
Au/P+ (Ag/P+)

The Prime Minister (The Minister of State for Defence)

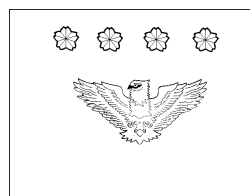
Au-/W

The Chief of Staff, G.S.D.F.

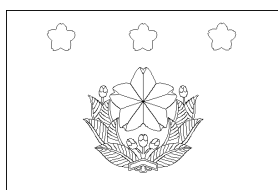
R,B/W

The Chief of Staff, M.S.D.F.

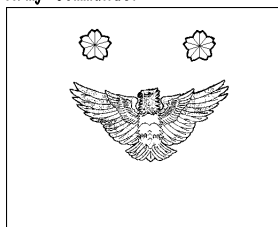
W,Y/B-

The Chief of Staff, A.S.D.F. (7:9)

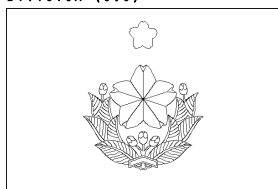
Y/W

Army Commander

W,Y/B-

Commander of Air Defence Division (5:6)

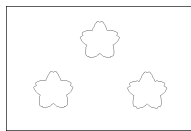
Y/W

Brigade Commander

Velitel armády používá bílou vlajku s třemi siluetami květů sakury a emblémem pozemních sil pod nimi, vše ve žluté barvě. Stejnou vlajku lišící se pouze počtem květů používají i velitelé divizí (2 červené siluety) a brigád (1 červená silueta). Velitel leteckých obranných sil používá světle modrou vlajku se zlatým emblémem a třemi bílými černě konturovanými květy v horní části listu. Obdobná vlajka se dvěma květy patří veliteli letecké obranné divize a veliteli smíšené letecké divize, zatímco vlajka s tmavším odstínem modré barvy patří veliteli cvičných sil.

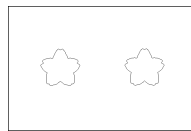
Admirálské a velitelské vlajky námořních sil jsou bílé s červenými doplňky. Viceadmirál má na vlajce tři červené siluety květů sakury (1+2), kontraadmirál dvě vedle sebe a komodor jednu uprostřed listu. Velitel (A-třída) má vlajku v podobě bílého vlašťovčího ocasu s jednou červenou siluetou květu, velitel (B-třída) navíc ještě opatřenou červenými proužky na horním a dolním okraji. Vlajka nejstaršího důstojníka má podobu dvouplamene s dvěma červenými proužky rovnoběžnými s horním a dolním okrajem listu. Velitelský fábor je bílý s červeným emblémem u žerdi. Poměr šířky k délce je asi 1:40.

Petr Exner

R/W

Vice Admiral

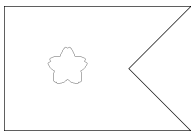
R/W

Rear Admiral

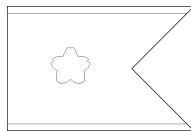
R/W

Commodore

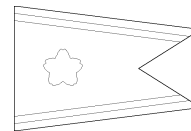
R/W

Commander (A class)

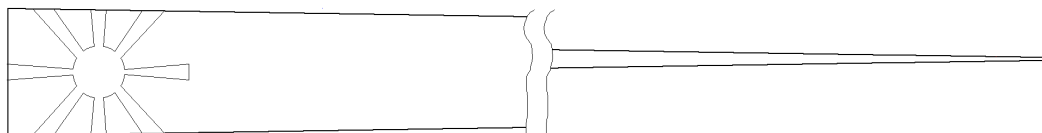
R/W

Commander (B class)

R/W

Senior Officer

R/W

Captain or Commander (1:40)

YASUO TSUJIHARA : ILLUSTROVANÁ KNIHA VLAJEK SVĚTA

Yasuo Tsujihara:
Sekai-no-kokki-zenzukan
ISBN4-09-386019-X

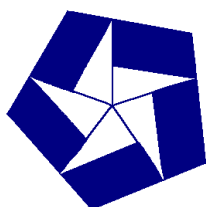
V roce 1998 vyšla v Japonsku kniha Yasuo Tsujihary Ilustrovaná kniha vlajek světa. Kniha vyšla v brožovaném provedení na kvalitním papíře s perfektním barevným soutiskem. Kniha má 224 stran velikosti 15x21 cm. Je celá vytištěna japonsky, pouze u každé vlajky (s výjimkou japonských prefektur a vlajky etnické menšiny Ainů na straně 206) je i název v

angličtině.

Kniha je rozdělena na deset částí podle jednotlivých světadílů uvedených mapkou. První kapitola je věnována Asii a obsahuje 115 vyobrazení vlajek, následuje Afrika (53), Evropa (74), Severní Amerika (86), Jižní Amerika (39) a Austrálie a Oceánie (21). Poté následují oddíly věnované závislým územím (34 vlajek včetně sem zařazených vlajek Severního Kypru a Palestiny), mezinárodním organizacím (10), vlajkám minorit (25 vlajek) a vlajkám které již nejsou v platnosti (35). Celkem je tedy v knize vyobrazeno 492 vlajek. Každé vlajce státu je věnováno půl strany, která obsahuje kromě barevného vyobrazení i malou mapku s barevně vyznačeným územím. Vlajky nižších správních jednotek (Spojené Arabské Emiráty, Japonsko, Malajsie, Velká Británie, Rusko, USA, Kanada, Brazílie, Austrálie) stejně jako již neplatné vlajky zabírají čtvrt strany a nejsou opatřeny mapkami. Text knihy je doplněn odstavci na světle modrém podtisku vysvětlující některé symboly na vlajkách (libanonský cedr, albánský orel apod.). Vlajky jsou vyobrazeny s jednotným poměrem stran 2:3.

Českého čtenáře potěší, že v závěrečné kapitole věnující se vexilologické terminologii opět nalezne českou vlajku jako příklad vlajky s klínem.

pex

STŘEDISKO VEXILOLOGICKÝCH INFORMACÍ
FLAG DATA CENTRE
ing. Petr Exner
Havlíčkova 294
500 02 Hradec Králové
Czech Republic

e-mail: petr.exner@vsp.cz
website: <http://web.vsp.cz/cvp/fdc/svi.htm>

vlajka nad městem

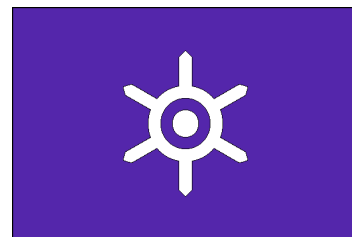
TOKIO

東京

Hlavní město Japonska se do roku 1868 jmenovalo Edo podle pevnosti postavené na tomto místě na konci XV. století. Po sesazení posledního šóguna z dynastie Tokugava a obnovení císařské moci (1868) nastupuje dynastie Meidži. Tokio se stalo sídlem císaře v roce 1869. Roku 1871 byla zrušena feudální léna a zřízeny prefektury.

Území hlavního města tvoří jednu z 46 japonských prefektur, která jako jediná se nedělí na města a obce, ale na 23 "ku" - distriktů. Tato prefektura vznikla v roce 1943 sloučením města Tokio a tokijské prefektury. Jak prefektura, tak i každý distrikt má svou vlajku.

Vlajka Tokia je červenofialový (purpurový) list s bílým sluncem se šesti paprsky. Slunce - je to stylizovaný znak abecedy Kanji znamenající Tokio-Japonsko. Purpurová barva symbolizuje Edo.

W/P

Autorem symbolu je tokijský radní Kouki Watanabe a byl přijat městskou radou v roce 1.10.1964.

pex